

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwiec 2019r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: sek. sąd. Katarzyna Pawłowska

przy udziale ----

po rozpoznaniu dnia 18.02.19r., 21.02.19r., 10.04.19r., 17.06.19r.

sprawy **D. K. (1)**, s. M. i M. zd. K., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 9 maja 2017r. w L., działając wspólne i w porozumieniu z M. M. (3) doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1200 zł Ł. Z., wprowadzając go w błąd, co do tożsamości sprzedającego podając się za K. B. oraz wywiązania się z transakcji sprzedaży telefonu komórkowego marki i (...), oferowanego do sprzedaży poprzez portal (...), nr zgłoszenia (...)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

2. w dniu 5 czerwca 2017r. w L., działając wspólne i w porozumieniu z M. M. (3) doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1260 zł O. W., wprowadzając go w błąd, co do tożsamości sprzedającego podając się za M. G. oraz wywiązania się z transakcji sprzedaży telefonu komórkowego marki i (...), oferowanego do sprzedaży poprzez portal (...), nr zgłoszenia (...)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

sprawy **M. M. (4)**, s. S. i B. zd. O. ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 9 maja 2017r. w L., działając wspólne i w porozumieniu z D. K. (1) doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1200 zł Ł. Z., wprowadzając go w błąd, co do tożsamości sprzedającego podając się za K. B. oraz wywiązania się z transakcji sprzedaży telefonu komórkowego marki i (...), oferowanego do sprzedaży poprzez portal (...), nr zgłoszenia (...)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

2. w dniu 5 czerwca 2017r. w L., działając wspólne i w porozumieniu z D. K. (1) doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1260 zł O. W., wprowadzając go w błąd, co do tożsamości sprzedającego podając się za M. G. oraz wywiązania się z transakcji sprzedaży telefonu komórkowego marki i (...), oferowanego do sprzedaży poprzez portal (...), nr zgłoszenia (...)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

I. Oskarżonego D. K. (1) uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej w pkt 1 i 2 przestępstw z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 (dziewięć) miesięcy.

II. Oskarżonego M. M. (4) uznaje za winnego popełnienia w sposób opisany wyżej w pkt 1 i 2 przestępstwa z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego M. M. (4) na okres 2 (dwóch) lat próby.

IV. Na podstawie art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego M. M. (4) pod dozór kuratora sądowego.

V. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk orzeka wobec oskarżonego M. M. (4) obowiązek informowania Sądu o przebiegu okresu próby.

VI. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka obowiązek naprawienia szkody przez każdego z oskarżonych w połowie, czyli poprzez zapłatę przez każdego z oskarżonych kwoty 600 (sześćset) zł na rzecz Ł. Z. oraz kwoty 630 (sześćset trzydzieści) zł na rzecz M. G..

VII. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.16r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. S. kwotę 588 (pięćset osiemdziesiąt osiem) zł oraz podatek VAT, tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. K. z urzędu.

VIII. Na podstawie art. 627 kpk, art. 633 kpk i art. 1, art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza na rzecz Skarbu Państwa od każdego z oskarżonych koszty postępowania w kwocie po 90 zł i opłatę w kwocie po 180 zł.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

D. K. (1), M. M. (4) i K. B. są znajomymi.

M. M. (4) na początku 2017r. umówił się z K. B., aby ten założył konto w banku, a następnie udostępnił mu wszystkie dokumenty do konta, w zamian M. M. (4) miał załatwić dla niego pracę. K. B. zgodził się na powyższe i założył w banku (...) rachunek bankowy o numerze (...). K. B. bezpośrednio po założeniu konta przekazał M. M. (3) wszystkie dokumenty do konta oraz ksero swojego dowodu osobistego. Wraz z M. M. (3) był D. K. (1).

D. K. (1) spotykał się z W. J. i często przychodził do niej do domu. I. J. podpisała umowę z operatorem Internetu L., a internet był zabezpieczony hasłem.

W dniu 08.05.2017 roku na portalu internetowym (...)pl oskarżeni zamieścili ogłoszenie, gdzie wystawili na sprzedaż telefon (...), nr ogłoszenia (...). Adres IP z którego zmieszczono zostało ogłoszenie to (...), adres e-mail : (...) (k. 14).

W dniu 2.06.2017 roku na portalu internetowym (...)pl oskarżony D. K. (1) wystawił na sprzedaż telefon (...)P. Bank (...)uchwyty+zestaw Etui, nr ogłoszenia (...), adres e-mail (...), Adres IP (...), port: (...). (k. 132). Adres IP był zarejestrowany na D. K. (1). D. K. (1) zamieścił ogłoszenie na portalu (...)pl logując się za pośrednictwem (...) o nr (...) na maszcie (...) umiejscowionym w miejscowości L., ul. (...) (k. 220).

Ł. Z. był zainteresowany kupnem telefonu komórkowego i przeglądał w internecie oferty sprzedaży. Na portalu (...)pl znalazł ogłoszenie nr (...) umieszczone przez oskarżonych, którzy oferowali sprzedaż telefonu komórkowego marki (...) koloru białego za kwotę 1200 zł. Ł. Z. w dniu 8.05.2017 roku za pośrednictwem smsów, a następnie telefonicznie skontaktował się ze sprzedającym. Sprzedający kontaktował się z nim z numeru (...). Pokrzywdzony miał pewne wątpliwości co do uczciwości sprzedawcy z uwagi na zbyt korzystną cenę telefonu, jednak sprzedający rozwiął w znacznej części wątpliwości kupującego wysyłając mu skan dowodu osobistego K. B.. Dlatego zgodnie

z ustaleniami Ł. Z. w dniu 9.05.2017r. na podane przez sprzedającego w smsie konto przelał pieniądze w kwocie 1200 zł. Sprzedający posługiwał się następującymi danymi osobowymi: „K. B., ul. (...), (...)-(…) T., nazwa banku (...)/1 P., numer rachunku (...). Zgodnie z ofertą, pokrzywdzony miał otrzymać telefon komórkowy po zaksięgowaniu pieniędzy na koncie sprzedającego, za pośrednictwem kuriera. Po kilku godzinach po dokonaniu wpłaty sprzedający zadzwonili do pokrzywdzonego i poinformowali go, iż nie otrzymali pieniędzy jednak około 10:00 w banku rozpoczyna się kolejna tura przelewów, do tego czasu powinni otrzymać pieniądze i wówczas wyślą telefon. Pokrzywdzony cały czas kontaktował się ze sprzedającymi jednak oni ciągle go zwodzili. Oskarżeni nie wysłali telefonu komórkowego nabywcy, nie zwrócili mu pieniędzy, ani nie skontaktowali się z kupującym. Dopiero, gdy Ł. Z. napisał do sprzedającego, iż zgłosi sprawę na policję, odpisali, jednak w dalszym ciągu zwodzili pokrzywdzonego. Sprzedający napisali do Ł. Z., iż ma złożyć reklamację, a sprawa zostanie rozpatrzona w ciągu 14 dni. Z uwagi na tą okoliczność w dniu 12.05.2017 r. Ł. Z. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa.

Do dnia dzisiejszego Ł. Z. nie otrzymał od ani zwrotu pieniędzy, ani zakupionego telefonu komórkowego.

O. W. był zainteresowany kupnem telefonu komórkowego i przeglądał w internecie oferty sprzedaży. Na portalu (...)pl znalazł ogłoszenie dot. sprzedaży telefonu komórkowego marki I. (...) za kwotę 1260 zł. O. W. skontaktował się ze sprzedającym wysyłając na komunikatorze (...)pl zapytanie do sprzedającego czy ogłoszenie jest nadal aktualne i poprosił sprzedającego o podanie numeru telefonu. W odpowiedzi sprzedający wysłał pokrzywdzonemu informację o nr telefonu tj. (...). Kupujący zadzwonił do sprzedającego i w trakcie rozmowy ustalili, iż sprzedający po zaksięgowaniu pieniędzy na koncie wyśle kupującemu telefon.

Zgodnie z ustaleniami O. W. w dniu 05.06.2017r. na podane przez sprzedającego w konto przelał pieniądze w kwocie 1260 zł. Sprzedający posługiwał się następującymi danymi osobowymi: „M. G., ul. (...), (...)-(…) M., nr konta tj. (...)”. Po dokonaniu wpłaty kupujący zadzwonił do sprzedającego i poinformował go, iż dokonał wpłaty. Sprzedający zapewniał kupującego, iż otrzymał wpłatę i niezwłocznie uda się na pocztę przesłać zakupiony przez niego telefon komórkowy. Oskarżeni nie wysłali telefonu komórkowego pokrzywdzonemu, nie zwrócili pieniędzy. Kupujący próbował skontaktować się z oskarżonymi jednak nie odbierał on telefonów, a następnie telefon został wyłączony.

Do dnia dzisiejszego O. W. nie otrzymał od oskarżonych D. K. (1) i M. M. (4) ani zwrotu pieniędzy, ani zakupionego telefonu komórkowego.

W toku prowadzonego postępowania ustalono, iż adres IP z którego zamieszczone zostało ogłoszenie (...), należy do I. J. (k. 53). Z kolei adres IP (...) był zarejestrowany na D. K. (1). D. K. (1) zamieścił ogłoszenie na portalu (...)pl logując się za pośrednictwem (...) o nr (...) na maszcie (...) umiejscowionym w miejscowości L., ul. (...) (k. 220).

D. K. (1) ma 22 lata, ma wykształcenie średnie, z zawodu informatyk, jest bezdzietnym kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu, nie ma majątku.

D. K. (1) był dotychczas karany za przestępstwa:

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 25.01.2017r., sygn. akt III K 793/16 za przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 04.07.2017r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30.01.2017r., sygn. akt III K 1063/16, za przestępstwo z art. 286 § 3 kk na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, postanowieniem z dnia 07.06.2017 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 60 dni,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21.04.2017r., sygn. akt III K 349/17, za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej

kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, postanowieniem z dnia 18.10.2017 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 90 dni,

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 02.06.2017r., sygn. akt III K 449/17, za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie,

- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 07.08.2017 r., sygn. akt III K 282/17 orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, łącząc kary orzeczone w sprawach o sygn. akt III K 793/16, III K 1063/16, III K 349/17, jednocześnie zaliczono oskarżonemu okres pozbawienia wolności w sprawie III K 793/16, uznając karę za wykonaną w zakresie 2 dni- od 21.06.2016r. do 22.06.2016r.

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 31.10.2017r., sygn. akt III K 739/17 za przestępstwo z art. 13 § 1 kk i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na karę 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie,

- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 29.12.2017 r., sygn. akt III K 975/17 orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, łącząc kary orzeczone w sprawach o sygn. akt III K 282/17, III K 449/17 i III K 739/17, jednocześnie zaliczono oskarżonemu okres pozbawienia wolności od 14.11.2017r. oraz od 20.06.2016r. do 21.06.2016r.

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 12.12.2018r., sygn. akt II K 74/18 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk, na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

W toku postępowania przygotowawczego D. K. (1) został poddany jednorazowemu badaniu przez biegłych psychiatrów i psychologa. Biegli nie stwierdzili choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego u oskarżonego, natomiast stwierdzili nieprawidłową osobowość. Oskarżony tempore criminis miał zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Oskarżony może uczestniczyć w postępowaniu sądowym, rozumie toczący się proces, jest samodzielny do racjonalnej obrony.

M. M. (4) ma 21 lat, ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, jest bezdzietnym kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu. Pracuje w centrum (...), jako operator wózka widłowego i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2000 zł miesięcznie, nie ma majątku.

M. M. (4) był dotychczas karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 11.10.2017 r., sygn. akt III K 641/17 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, na karę grzywny 150 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne w wysokości 5000 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego D. K. (1) (k. 457v w zw. z k. 239-240, 270-273, k. 466)

- częściowo wyjaśnień oskarżonego M. M. (4) (k. 503-504 w zw. z k. 306-308)

- zeznań świadka K. B. (k. 458-458v w zw. z k. 108-109, 291-292, k. 535v-535 w zw. z k. 108-109, 291-292, 458)

- zeznań świadka O. W. (k. 466-467 w zw. z k. 127-128)

- zeznań świadka I. J. (k. 467 w zw. z k. 94-95),

- częściowo zeznań świadka W. J. (k. 467v w zw. z k. 115-116, 275-276)

- zeznań świadka Ł. Z. (k. 535 w zw. z k. 2-3)

- zeznań świadka S. G. (k. 535 w zw. z k. 284-285)

- **dokumentów** w postaci: kserokopii dowodu osobistego (k. 6), kserokopii potwierdzenia przelewu (k. 7), kserokopii korespondencji (k. 8-10), pisma (...) .pl z dnia 29.05.2017r. (k. 14-16), kserokopii telefonogramu (k. 21), pisma O. z dnia 25.07.2017 r. (k. 38-40), pisma (...) Sp. z o.o. z dnia 3.08.2017r. (k. 52), pisma z dnia 09.08.2017r. (k. 53), pisma P. (k. 54-56), pisma orange (k. 57-63), Pisma z Banku wraz z załącznikiem (k. 64-65), notatek urzędowych (k. 66, 126, 138, 220), karty karnej dot. K. B. (k. 96-98), pisma ZUS z dnia 20.12.2017r. (k. 101), pisma NFZ z dnia 28.12.2017r. (k. 102), korespondencji mailowej (k. 110), pisma KP w L. z dnia (...) .2018 r. (k. 111), pisma (...) Serwis z dnia 15.01.2018r. (k.112), tablic poglądowych (k. 117, 272-273, 293-294,), pisma (...) .pl z dnia 16.06.2017r. (k. 132), potwierdzenie przelewu (k. 126), korespondencja z portalu (...) .pl (k. 137), pisma (...) z dnia 18.07.2017r. (145-149), pisma O. z dnia 31.07.2017 r. (k. 151-187), pisma (...) wraz z załącznikami (k. 195-210), pisma (...) z dnia 9.08.2017 r. wraz z załącznikami (k. 212-218), pism (...) (k. 222, 224-225), protokołu oględzin płyty (k. 229-234), wydruku zdjęcia (K. 236), załączników do pisma T-M. (k. 242-247), pisma I. z dnia 1.12.2017r. (k. 252), karty karnej dot. D. K. (1) (k. 259-260, 358-360, 423-425, 428-430, 493-495), pisma ZUS z dnia 22.02.2018r. (k. 264), wiadomości e-mail wraz z załącznikiem (k. 286-288), karty karnej dot. M. M. (4) (k. 299-300, 363-364, 421-422, 426-427, 522-523), zapisu rozmowy (k. 316) - opinii sądowo-psychiatrycznej dot. D. K. (1) z dnia 6.03.2019r. sporządzona przez biegłych psychiatrów E. P. i M. Z. oraz biegłej psycholog H. N. (k. 478-482),

D. K. (1) od czasu pierwszego przesłuchania konsekwentnie nie przyznawał się do stawianych mu zarzutów i zaprzeczył, aby wystawiał na portalu (...) .pl telefony komórkowe i miał związek z transakcjami objętymi niniejszym postępowaniem karnym. Oskarżony wskazał, iż zna on M. M. (4), jest jego kolegą i to on stoi za oszustwami. Podał, iż K. B. otworzył konto w banku dla M. M. (4), zaś on raz wypłacał z bankomatu w P. pieniądze dla M. M. (4), gdyż ten go o to poprosił. Oskarżony wskazał, iż udostępniał internet z jego telefonu wielu osobom w tym M. M. (3). Na rozprawie w dniu 18 lutego 2019r. D. K. (1) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Jednocześnie podkreślił, iż leczył się psychiatrycznie. Oskarżony po odczytaniu mu jego wcześniejszych podtrzymał je jako zgodne z prawdą.

Wyjaśnienia D. K. (1) Sąd uznał za wiarygodne jedynie co do okoliczności znajomości z M. M. (3).

Za niewiarygodną należało jednak uznać tą część wyjaśnień, w której zakwestionował ona swoją winę i sprawstwo w zakresie zarzucanych mu czynów. Co do okoliczności objętych zarzutami, ustalając w niniejszym postępowaniu stan faktyczny, Sąd oparł się na zeznaniach świadka K. B. oraz po części wyjaśnieniach M. M. (4). K. B. szczegółowo opisał okoliczności, w jakich doszło do założenia konta bankowego. Wskazał M. M. (4) jako osobę, której przekazał dokumenty do konta bankowego oraz ksero dowodu osobistego, w zamian za załatwienie pracy. Podał, iż M. M. (4) był w towarzystwie drugiego młodego mężczyzny. K. B. podczas okazania rozpoznał na zdjęciu D. K. (1) jako osobę, której przekazał dokumenty z banku. Także oskarżony M. M. (4) w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż D. K. (1) przyznał mu się, iż pieniądze które ma pochodzą z oszustw.

Co więcej wersja oskarżonego stoi w sprzeczności z materiałem zgromadzonym w sprawie w postaci protokołu z oględzin płyty zawierającej monitoring bankomatu, ustaleń adresów IP oraz zeznań W. J. oraz I. J.. Z akt sprawy wynika, iż adres IP (...) z którego zmieszczono zostało ogłoszenie (...) należało do I. J.. Także adres IP z którego zmieszczono zostało drugie ogłoszenie był zarejestrowany na D. K. (1).

M. M. (4) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do stawianych zarzutów. Oskarżony wskazał, iż zna on D. K. (1), jest on jego kolegą i był jego sąsiadem. M. M. (4) zaprzeczył, aby prosił D. K. (1), by wypłacił mu pieniądze z bankomatu. Przyznał jednak, iż on wypłacał D. K. (1) pieniądze z bankomatu, gdyż nie mógł wyjść z domu. Oskarżony podkreślił, iż nie miał wiedzy na temat przedmiotowych oszustw, jednak zauważył, jak D. K. (1) odnosi się z pieniędzmi i wówczas ten przyznał się, iż pochodzą z oszustw. Na rozprawie w dniu 10.04.2019r. M. M. (4) nie przyznał się do

zarzucanych mu czynów. Oskarżony zaprzeczył, aby wystawiał na portalu (...) .pl telefony komórkowe i miał związek z transakcjami objętymi niniejszym postępowaniem karnym. Oskarżony podkreślił przy tym, iż w tym czasie przebywał w A. u kolegi. Oskarżony przyznał, iż zna K. B.. Zaprzeczył jednak, aby dostał od K. B. dokumenty z banku, aby znał hasła do konta oraz aby dostał ksero jego dowodu osobistego Oskarżony wskazał także, iż bywał w mieszkaniu D. K. (1) i korzystał wówczas z jego komputera.

Oceniając wiarygodność wyjaśnień M. M. (4) Sąd dał im wiarę jedynie częściowo i to w niewielkim zakresie. Na przymiot wiarygodności zasługują twierdzenia oskarżonego co do jego znajomości z D. K. (1) i K. B..

Natomiast, twierdzenia M. M. (4) zaprzeczające stawianym zarzutom, i wskazujące, że przebywał on w Anglii, nie znajdują żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym, nie zasługują na wiarę i w ocenie Sądu stanowią jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony, istotnie odbiegającą od rzeczywistego przebiegu wydarzeń. Oskarżony M. M. nie wskazał żadnych dokumentów poświadczających jego pobyt w tym czasie w Anglii, podając, że przebywał u kolegi i pracował bez umowy. W ocenie Sądu, wyjaśnienia oskarżonego nie są w tym zakresie wiarygodne i stanowią przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za przestępstwo.

Co do okoliczności objętych zarzutami, ustalając w niniejszym postępowaniu stan faktyczny, Sąd oparł się na zeznaniach K. B. oraz po części wyjaśnieniach D. K. (1). K. B. szczegółowo opisał okoliczności w jakich doszło do założenia konta bankowego. Wskazał M. M. (4) jako osobę, której przekazał dokumenty do konta bankowego oraz ksero dowodu osobistego, w zamian za załatwienie pracy. Podał, iż M. M. (4) był w towarzystwie drugiego młodego mężczyzny. K. B. podczas okazania rozpoznał na zdjęciu M. M. (4) jako osobę, której przekazał dokumenty z banku. Także, oskarżony D. K. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał, iż K. B. otworzył konto w banku dla M. M. (4).

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadka **K. B.**, który dokładnie opisał okoliczności założenia konta w banku, a następnie przekazania wszystkich dokumentów do konta oskarżonym D. K. (1) oraz M. M. (3). Z zeznań K. B. wynika, iż za założenie konta w banku oskarżeni mieli mu załatwić pracę. Podał, iż po założeniu konta, przekazał oskarżonym dokumenty do konta. Należy zauważyć, że świadek nie miał żadnego interesu w tym, żeby zeznawać na niekorzyść oskarżonych oraz po co zakładał by konto z którego jak zeznał później nie korzystał.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadków **L. Z. i O. W.**, którzy dokładnie opisać okoliczności zawarcia transakcji za pośrednictwem portalu (...), jak również wykonania swojej części zobowiązania i oraz w jaki sposób zachowywał się sprzedający po tym, jak na jego konto zostały przelane pieniądze. Świadczyli w sposób rzeczowy i konsekwentny, a treść ich zeznań znalazła potwierdzenie w treści dokumentów co do transakcji za pośrednictwem portalu (...), jak również po części w wyjaśnieniach oskarżonych. Omawiani świadkowie są osobami obcymi dla oskarżonych D. K. (1) i M. M. (4) i nie mają żadnych powodów, aby przedstawiać okoliczności stanu faktycznego w sposób odmienny od jego rzeczywistego przebiegu.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka **S. G.**, kolegi obu oskarżonych. Świadek nie posiadał jednak żadnej wiedzy dotyczącej przedmiotu niniejszego postępowania.

Za wiarygodne w części Sąd uznał zeznania świadka **W. J.**, bylej dziewczyny D. K. (1). Świadek nie posiadała jednak żadnej wiedzy dotyczącej przedmiotu niniejszego postępowania, potwierdziła, iż D. K. (1) był u niej kilka razy w domu, zaprzeczyła aby udostępniała oskarżonemu hasło do Wi-fi. Sąd nie dał wiary temu, że świadek nie udostępniła hasła do W. oskarżonemu K. albowiem pozostaje to w sprzeczności z zeznaniami świadka I. J. oraz z dokumentem w postaci ustalenia adresu IP przypisanego dla I. J., z którego miało miejsce wystawienie oferty oraz z doświadczeniem życiowym, które przekonuje, że młodzi ludzie często korzystają z internetu.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania **I. J.**, matki W. J.. Świadek nie posiadała jednak żadnej wiedzy dotyczącej przedmiotu niniejszego postępowania, potwierdziła, iż D. K. (1) spotykał się z jej córką i odwiedzał ją w domu, a córka prawdopodobnie udostępniła mu hasło do internetu.

Tak samo za przydatną należało uznać **opinię z dn.06.03.2019r. biegłych psychiatrów E. P. i M. Z. oraz biegłej psycholog H. N.**, którzy oceniali stan zdrowia oskarżonego. Sąd wobec jasnej i logicznej, nie kwestionowanej przez strony opinii przyjął, że D. K. (1) nie miał zniesionej, ani ograniczonej poczytalności, nie cierpi na chorobę psychiczną, ani upośledzenie umysłowe.

Przydatne dla sprawy były również zgromadzone w toku postępowania **dokumenty**. Zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, w zakresie ich kompetencji. Prawdziwości omawianych dowodów nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, by uczynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

D. K. (1) został oskarżony o to, że :

1. w dniu 9 maja 2017r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z M. M. (3) doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1200 zł Ł. Z., wprowadzając go w błąd, co do tożsamości sprzedającego podając się za K. B. oraz wywiązana się z transakcji sprzedaży telefonu komórkowego marki i. (...), oferowanego do sprzedaży poprzez portal (...) nr zgłoszenia (...), czyli o przestępstwo z art. 286 § 1 kk,
2. w dniu 5 czerwca 2017r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z M. M. (3) doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1260 zł O. W., wprowadzając go w błąd, co do tożsamości sprzedającego podając się za M. G. oraz wywiązana się z transakcji sprzedaży telefonu komórkowego marki i. (...), oferowanego do sprzedaży poprzez portal (...) nr zgłoszenia (...), czyli o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

M. M. (4) został oskarżony o to, że:

1. w dniu 9 maja 2017r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. (1) doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1200 zł Ł. Z., wprowadzając go w błąd, co do tożsamości sprzedającego podając się za K. B. oraz wywiązana się z transakcji sprzedaży telefonu komórkowego marki i. (...), oferowanego do sprzedaży poprzez portal (...) nr zgłoszenia (...), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk,
2. w dniu 5 czerwca 2017r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu z D. K. (1) doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1260 zł O. W., wprowadzając go w błąd, co do tożsamości sprzedającego podając się za M. G. oraz wywiązana się z transakcji sprzedaży telefonu komórkowego marki i. (...), oferowanego do sprzedaży poprzez portal (...) nr zgłoszenia (...), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk.

Oskarżeni D. K. (1) i M. M. (4) swoimi wyżej opisanymi zachowaniami wyczerpali znamiona przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk. Ich wina i sprawstwo nie budzą najmniejszych wątpliwości.

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego mieniem własnym lub cudzym za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jest to przestępstwo celowościowe, które może być popełnione tylko w zamiarze bezpośrednim. Celem tym jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Droga pochodzenia przestępstwa oszustwa kończy się z chwilą niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego (por. wyrok SN z dnia 21 sierpnia 2002 r., sygn. akt III KK 230/02, opubl. L.).

W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego lub innej osoby, której mienie stanowi przedmiot rozporządzenia dokonywanego przez wprowadzonego w błąd, fałszywe wyobrażenie (rozbieżność między rzeczywistością a jej odzwierciedleniem w świadomości dokonującego rozporządzenia mieniem). Nieprawidłowe odzwierciedlenie rzeczywistości w świadomości rozporządzającego mieniem stanowić ma więc rezultat podejmowanych przez sprawcę działań (por. wyrok SN z 27 października 1986 r., II KR 134/86, OSNPG 1987, nr 7, poz. 80).

Przesądza to, że między zachowaniem sprawcy, polegającym na wprowadzeniu w błąd, wyzyskaniu błędu lub wyzyskaniu niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem zachodzić musi związek przyczynowy (por. wyrok SN z 2 grudnia 2002 r., IV KKN 135/00, LEX nr 74478, wyrok SN z 15 listopada 2002 r., IV KKN 618/99, LEX nr 75460).

Oszustwo polegające na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd jest przestępstwem podwójnie skutkowym. Dla odpowiedzialności karnej konieczne jest bowiem ustalenie, że między zachowaniem sprawcy a skutkiem w postaci błędnego wyobrażenia rozporządzającego mieniem o rzeczywistości, w części określającej elementy istotne z punktu widzenia decyzji o rozporządzeniu mieniem zachodzi związek przyczynowy oraz ustalenie, że między zachowaniem sprawcy a rozporządzeniem mieniem zachodzi związek przyczynowy (por. wyrok SA w Katowicach z 31 sierpnia 2000 r., II Aka 191/00, Prok. i Pr. 2001, nr 3, poz. 19; wyrok SN z 15 listopada 2002 r., IV KKN 618/99, LEX nr 75460).

Wprowadzenie w błąd dotyczyć musi natomiast tzw. istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie decyzji o rozporządzeniu mieniem. Innymi słowy, działanie mające na celu wywołanie błędu odnosić się musi do okoliczności powodującej, że rozporządzenie mieniem ma charakter niekorzystny (por. wyrok SN z 28 czerwca 2000 r., III KKN 86/98, OSP 2001, z. 1, poz. 10; wyrok SN z 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, OSP 2001, z. 3, poz. 51).

Aby przyjąć popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., sąd winien, dokonując analizy strony podmiotowej, wykazać na podstawie dowodów, że sprawca obejmował swym bezpośrednim i kierunkowym zamiarem nie tylko wprowadzenie w błąd (wyzyskanie błędu itp.) i działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, lecz także, że w momencie działania mającego na celu uzyskanie świadczenia obejmował swym bezpośrednim i kierunkowym zamiarem okoliczność, iż osoba rozporządzająca mieniem czyni to z niekorzyścią dla siebie (por. wyrok SN z 6 listopada 2003 r., II KK 9/03, LEX nr 83773).

Przez korzyść majątkową rozumieć należy - zgodnie z brzmieniem art. 115 k.k. - korzyść dla sprawcy, innej osoby fizycznej lub prawnej, jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej lub grupy osób prowadzącej zorganizowaną działalność przestępczą. Korzyścią majątkową jest zwiększenie aktywów lub zmniejszenie pasywów majątkowych, czyli każde przysporzenie majątku lub uniknięcie strat albo zmniejszenie obciążeń (szerzej w tej kwestii zob. uwagi do art. 278 § 2 k.k. oraz J. Majewski (w:) G. Bogdan, Z. Cwiakalski, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, wyd. II, s. 626-627).

W rozstrzyganej sprawie oskarżeni wprowadzili w błąd pokrzywdzonych Ł. Z. oraz O. W. co do faktu posiadania oferowanych do sprzedaży telefonów komórkowych, a więc nie mieli zamiaru wywiązania się z umowy sprzedaży, tylko ich celem było uzyskanie korzyści majątkowej poprzez uzyskanie kwoty wpłaconej przez pokrzywdzonych. Zrealizowali znamiona zarzucanego im przestępstwa.

W ocenie Sądu, oskarżeni działali umyślnie, z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa. Świadczy o tym sposób ich zachowania, to jest przyjęcie pieniędzy wpłaconych przez pokrzywdzonych, mimo braku wysłania towaru. Jednocześnie podejmowane przez ich działania, tj. wprowadzenie w błąd pokrzywdzonych co do tożsamości sprzedającego podając się w przypadku pierwszej transakcji za K. B., a w przypadku drugiej za M. G., posłużenie się numerem konta bankowego złożonego na K. B. oraz K. D. niewątpliwie świadczy to o tym, że chcieli przywłaszczyć pieniądze dla siebie zdając sobie jednocześnie sprawę, że są cudzą własnością i zostały im powierzone w określonym celu, za zakupiony towar. Podanie danych osób trzecich miało z kolei uniemożliwić ich ewentualne odnalezienie.

Oczywiście ustalenie zamiaru bezpośredniego jako znamienia strony podmiotowej nie przesądzało jeszcze o winie oskarżonego, a dopiero ją warunkowało (vide: J. Z., Karygodność i wina jako przesłanki odpowiedzialności, Prokuratura i Prawo 1998/6).

W niniejszej jednak sprawie została spełniona także druga z pozytywnych przesłanek przypisania winy oskarżonym w zakresie zarzucanych im przestępstw tj. wiek warunkujący zdolność do ponoszenia odpowiedzialności karnej, posiadanie zdolności do rozpoznania znaczenia swego czynu i pokierowania swym postępowaniem. Nie zachodziła także, mogąca wyłączyć winę anormalna sytuacja motywacyjna.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonych jest znaczny, o czym świadczą okoliczności, jak wykorzystanie możliwości oferowania do sprzedaży przez internet, działanie z zamiarem bezpośrednim.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonych za udowodnione, Sąd wymierzył karę uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynów, a także uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz warunki i właściwości osobiste sprawcy. Ponadto należy podkreślić wagę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzana kara winna przede wszystkim uwzględniać motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstw. Ponadto Sąd, wymierzając karę – zgodnie z dyspozycją art. 53 § 2 k.k. – uwzględnił także właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób jego życia przed popełnieniem przestępstw i zachowanie się po ich popełnieniu.

W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonym kara 9 miesięcy pozbawienia wolności spełnia stawiane przed nią cele. Przy orzekaniu o wymiarze kary Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające w stosunku do oskarżonych, do których należało popełnienie przestępstwa w konfiguracji wieloosobowej – wspólnie i w porozumieniu. Za okoliczności obciążające w stosunku do oskarżonych należało także mieć na uwadze ich wcześniejszą karalność, zaś w stosunku do oskarżonego D. K. (1) dodatkowo popełnienie przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania pomimo, iż był już czterokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu. Jednocześnie Sąd zarówno w stosunku do oskarżonego D. K. (1), jak i M. M. (4) nie dopatrył się okoliczności łagodzących. Sąd zastosował instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego M. M. (4). W ocenie Sądu, spełnione zostały przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk, pozwalające na przyjęcie pozytywnej prognozy wobec oskarżonego. Był on wprawdzie wcześniej karany jednak za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, prowadził prawidłowy tryb życia w społeczeństwie, posiada pracę, należy więc uznać, że mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary będzie przestrzegał porządku prawnego i nie powróci ponownie do przestępstwa. Długość okresu próby Sąd określił na 2 lata. Wobec oskarżonego D. K. (1) Sąd nie zastosował dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. D. K. (1) był czterokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, na kary ograniczenia wolności. Fakt popełnianie kolejnego przestępstwa, wskazuje jednoznacznie, iż D. K. (1) za nic ma normy prawne i nie docenia faktu wymierzania mu kar ograniczenia wolności, zaś przebiegający w warunkach wolnościowych proces jego resocjalizacji zakończył się fiaskiem.

Sąd na podstawie art. 73 § 2 kk oddał oskarżonego M. M. (4) pod dozór kuratora sądowego. Dozór taki jest obowiązkowy w sytuacji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego. Dozór taki umożliwi również sprawowanie stałej kontroli nad oskarżonym w okresie próby.

Jednocześnie Sąd nałożył w oparciu o art. 72 § 1 pkt 1 kk na oskarżonego M. M. (4) obowiązek informowania Sądu o przebiegu okresu próby.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonych do naprawienia szkody przez każdego z nich w połowie, czyli poprzez zapłatę przez każdego z oskarżonych kwoty 600 zł na rzecz Ł. Z. oraz kwoty 630 zł na rzecz O. W.. Jedynie Sąd omyłkowo wskazał w tym punkcie, iż obowiązek naprawienia szkody przez oskarżonych winien zostać spełniony na rzecz M. G., zamiast na O. W..

Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.16r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.1714 ze

zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. S. kwotę 588 zł oraz podatek VAT, tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. K. z urzędu.

W pkt VIII Sąd zasądził od obu oskarżonych koszty postępowania w kwocie po 90 zł i opłatę w kwocie po 180 zł, uznając brak podstaw do zwolnienia.

/-/ SSR I. Hantz-Nowak